

THE HABAKKUK COMMENTARY

Col. iib	Col. iia	Col. i
<p>אֲבוֹגְדִים עִם אִישׁ אֲמֹרָה^ה צ.ק. פִּיא אֲהַחֲדֶשָׁה . . א לוא [את ש] [דשו אֲגִדִּים לְאַחֲרִית א [ת אשר לוא יאמינוא (1:5) אֲהַדּוֹר אֲאַחֲרוֹן מִפִּי [ה לִפְשׁוֹר] [כול אֲיֵדָם סִפֵּר אֵל אֵת (1:6) אֲיֵא הַנְּנִי מִקִּים אֵת [ה [קִלִּים וּגְבוּרִים [בַּמַּמְשֶׁלֶת אֲוִלּוֹא יֵאֲמִינוּ [</p>	<p>יִסּוּפֵר] הַכּוֹזֵב כִּי לוֹ אֵל וְעַל הַבּוֹג הָאֲמִינוּ בְּבְרִית אֵל 5 וְכֵן פֶּשֶׁר הַדְּבָר הַיָּמִים הַמָּה עָרִי בְּשׁוֹמְעִים אֵת כּוֹל הַבַּיִת הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר נָתַן אֵל בַּיָּד דְּבָרֵי עֲבָדָיו הַבִּיאִין 10 כּוֹל הַבָּאוֹת עַל עַמּוֹ הַכַּשְׂדָּאִים הַנּוֹי הַמֵּן פֶּשְׁרוֹ עַל הַכַּתִּיאִים א בַּמַּלְחָמָה לְאַבְדָּר . . הַכַּתִּיאִים וְר . 15 בַּחֻקִּי]</p>	<p>(1:2) אֲעֵתִי וְלֹא לֵת דּוֹר אֲוֹת עֲלֵיהֶם אֲקוּ עַל (1:3) [מ] [יֵשׁ אֵל בַּעֲשָׂק וּמַעַל [וּג] [לִי] [ח] [וּרִיב [וּבָה] [יֵה] [ה] הוֹאֵה 10 אֵל בֶּן תְּפוּג תּוֹרָה אֲשֶׁר מֵאֲשׁוּ בַתּוֹרַת אֵל [אֵת הַצַּדִּיק אֲהוּא מֹרָה הַצַּדִּיק [ל בֶּן יֵצֵא הַמִּשְׁפָּט 15 [לוא] [</p>

Col. iii

ובמישור ילכו לכות ולבוז את ערי הארץ
 כיא הוא אשר אמר לרשת משכנות לוא לו איום (1:6-7)
 ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא
 פשרו על הכתיאים אשר פחדם [מ] [] על כול
 ובעצה כול מחשבתם להרע ו. [כל ומרמה] ^{הגואים} 5
 ילכו עם כול העמים וקול מנמרים סוסו וחדו (1:8)
 מאבי ערב פשו ופרשו פרשו מרחוק
 יעופו כנשר חש לאכול כו] [לחמס יבוא מגמת (1:9)
 פניהם קדים [] על הכתיאים אשר
 ידושו את הארץ בסוס] [ובבהמתם וממרחק] 10
 יבואו מאיי הים לאכו] [ול העמים כנשר
 ואין שבעה ובחמה . [.] [רן אף וזעף
 אפים ידברו עם [] א הוא אשר
 אמר מ] [ל שבי

Col. iv

יקלס ורזנים משחק לו פשרו אשר (1:10)
 ילעיגו על רבים ובוזו על נכבדים במלכים
 ושרים יתעתעו וקלסו בעם רב והוא
 לכול מבצר ישחק וצבור עפר ו. לכדהו
 פשרו על מושלי הכתיאים אשר יבוזו על 5
 מבצרי העמים ובלעג ישחוקו עליהם
 ובעם רב יקיפום לתפושם ובאמה ופחד
 ינתגו בידם והרסום בעוון היושבים
 בהם אז חלף רוח ויעבר וישם זה כוחו (1:11)
 לאלוהו פשר] [ל מ.שלי הכתיאים] 10
 אשר בעצת בית אשמ] [יעבורו איש
 מלפני רעהו מושלי] [ה אחר זה יבואו
 לשחית את ה] [ה כוחו לאלוהו
 פשרו] [ל העמים]

Col. v

למשפט שמחו וצור למוכיחו יסדתו טהור ענים
 מראות ברע והבט אל עמל לוא תוכל
 פשר הדבר אשר לוא יכלה אל את עם¹ ביד הגוים
 וביד בחירו יתן אל את משפט כול הגוים ובתוכחתם
 5 יאשמו כל רשעי עמו אשר שמרו את מצוותו
 בצר למו כיא הוא אשר אמר טהור עינים מראות
 ברע פשרו אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ
 הרשעה למה תביטו בוגדים ותחריש בבלע
 רשע צדיק ממנו פשרו על בית אבשלום
 10 ואנשי עצתם אשר נדמו בתוכחת מורה הצדק
 ולוא עזרוהו על איש הכזב אשר מאס את
 התורה בתוך כול על [ם ותעש אדם כדגי הים
 (1:14) ברמש למשל בו . .] ה יעלה ויגדהו בחרמו
 (1:15) [לחרמו על כן ישמח
 15 [. . חלקו]

Col. vi

הכתיאים ויוסיפו את הונם עם כול שללם
 כדגת הים ואשר אמר על כן יזבח לחרמו
 (1:16) ויקטר למכמרתו פשרו אשר המה
 זבחים לאותותם וכלי מלחמותם המה
 5 מוראם כיא בהם שמן חלקו ומאכלו ברי
 פשרו אשר המה מחלקים את עולם ואת
 מסם מאכלם על כול העמים שנה בשנה
 (1:17) לחריב ארצות רבות על כן יריק חרבו תמיד
 להרוג גוים ולוא יחמל
 10 פשרו על הכתיאים אשר יאבדו רבים בחרב
 נערים אשישים וזקנים נשים וטף ועל פרי
 (2:1) בטן לוא ירחמו על משמרתו אעמודה
 ואתיצבה על מצורי ואצפה לראות מה ידבר
 (2:2) בי . .] ל ת.כחתי ויענני יהוה
 15 [על הלוחות למען יר . .]

Col. vii

וידבר אל חֲבִיקוֹק לכתוב את הבאות על^{אל}
 על הדור האחרון ואת גמר הקץ לוא הודעו
 ואשר אמר למען הקורא^{יריץ} בו
 פשרו על מורה הצדק אשר הודיעו אל את
 5 כול רזי דברי עבדיו הנבאים כיא עוד חזון
 למועד יפיח לקץ ולוא יכזב
 פשרו אשר יארוך הקץ האחרון ויתר על כול
 אשר דברו הנביאים כיא רזי אל להפלה
 אם יתמהמה חכה לו כיא בוא יבוא ולוא
 10 יאחר פשרו על אנשי האמת
 עושי התורה אשר לוא ירפו ידיהם מעבודת
 האמת בהמשך עליהם הקץ האחרון כיא
 כול קיצי אל יבואו לתכונם כאשר חקק
 ל. . ברזי ערמתו הנה עופלה לוא יושרה
 15 פשרו אשר יכפלו עליהם
 [רצו במש.טם]

(2:2)

(2:3)

(2:4)

Col. viii

פשרו על כול עושי התורה בבית יהודה אשר
 יצילם אל מבית המשפט בעבור עמלם ואמנתם
 במורה הצדק ואף כיא הון יבגוד גבר יהיר ולוא
 (2:5) ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו ו.וא כמות לוא ישבע
 5 ויאספו אלו כול הגוים ויקבצו אלו כול העמים
 (2:6) הלוא כולם משל עליו ישאו ומליצי חידות לו
 ויומרו הוי המרבה ולוא לו עד מתי יכביד עלו
 עבטט פשרו על הכוהן הרשע אשר
 נקרא על שם האמת בתחלת עומדו וכאשר משל
 10 בישראל רם לבו ויעזוב את אל ו.בגוד בחוקים בעבור
 הון ויגזול ויקבוץ הון אנשי. מס אשר מרדו באל
 והון עמים לקח לוסיף עליו עון אשמה ודרכי
 ת. . בות פעל בכול נדת טמאה הלוא פת]. [אום ויקומו (2:7)
 ין]. [יך ויקיצו מזעזיעיכה והיתה למש]. [סות למו
 15 כי אתה שלוחה גוים רבי. וישלובה כול יתר עמים (2:8)
]. [ל הכוהן אשר מרד
]. [ר . . .]

Col. ix

גוועו במשפטי רשעה ושערוריות מחלים
 רעים עשו בו ונקמות בגוית בשרו ואשר
 (2:8) אמר כי אתה שלותה גוים רבים וישלובה כול
 יתר עמים פשרו על כוהני ירושלם
 5 האחרונים אשר יקבוצו הון ובצע משלל העמים
 ולאחרית הימים ינתן הונם עם שללם ביד
 חיל הכתיאים כיא המה יתר העמים
 מדמי אדם וחמס א.ץ קריה וכל [ישיבי]בה
 פשרו על הכוהן השע אשר ב.ו. מורה
 10 הצדק ואנשי עצתו נתנו אל ביל [ויכיו לענתו
 בנגע לכלה במרורי נפש בעבור שר הרשיע
 על בחירו הוי הבוצע בצע רע] [יתו לשום
 (2:9) . רום קנו לנצל . פ. רע יעצתה בשת
 (2:10) לביתכה קצוות עמי. רבים וחוטא] [שכה כיא
 (2:11) 15 א] [קיר חזע.] [פיס מעץ יע] [
 [. על ה] [אשר]

Col. x

להיות אבניה בעשק וכפיס עצה בגול ואשר
 (2:10) אמר קצות עמים רבים וחוטאי נפשכה
 פשרו הוא בית המשפט אשר יתן אל את
 משפטו בתוך עמים רבים ומשם יעלנו למשפט
 5 ובתוכם ירשיענו ובאש גופרית ישפטנו הוי
 (2:12) בונה עיר בדמים ויכונן קריה בעולה הלוא
 (2:13) הנה מעם יהוה צבאות יגעו עמים בדי אש
 ולאומים בדי ריק ייעפו
 פשר הדבר על מטיף הכזב אשר התעה רבים
 10 לבנות עיר שוו בדמים ולקים עדה בשקר
 בעבור כבודה לוגיע רבים בעבודת שוו ולהרותם
 ב] [שי שקר להיות עמלם לריק בעבור יבואו
 למשפטי אש אשר גדפו ויחרפו את בחירי אל
 (2:14) כיא תמלא האר. לעת את כבוד יהוה כמים
 15 יכסו על הי] [פשר הדבר]
 ש.בם]

Col. xi

הכזב ואחר תגלה להם הדעת כמי
 היים לרב הוי משקה רעיהו מספח
 חמתו אף שכר למען הבט אל מועדיהם
 פשרו על הכוהן הרשע אשר
 5 רדף אחר מורה הצדק לבלעו בכעס
 חמתו אבות גלותו ובקץ מועד מנוחת
 יום הכפורים הופיע אליהם לבלעם
 ולכשילם ביום צום שבת מנוחתם שבעתה
 קלון מבוד שתה גם אתה והרעל
 10 חסוב עליכה כוס ימין יהוה וקיקלון
 על כבודכה
 פשרו על הכוהן אשר גבר קלונו מכבודו
 כיא לוא מל את עור לת לבו וילך בדרכי
 הרויה למען ספות הצמאה וכוס חמת
 15 [ל תבלענו לוס] [ו ומכאוב

(2:15)

(2:16)

Col. xii

יחתה מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכול יושבי בה (2:17)
 פשר הדבר על הכוהן הרשע לשלם לו את
 גמולו אשר גמל על אביונים כיא הלבנון הוא
 עצת היחד והבהמות המה פתאי יהודה עושה
 5 התורה אשר ישופטנו אל לכלה
 כאשר זמם לכלות אביונים ואשר אמר מדמי
 קריה וחמס ארץ פשרו הקריה היא ירושלם
 אשר פעל בה הכוהן מעשי^{הרשע} תועבות ויטמא את
 מקדש אל וחמס ארץ המה ערי יהודה אשר
 10 גזל הון אביונים מה הועיל פסל כיא פסל יצרו
 מס. כה ומרי שקר כיא בטח יצר יצריו עליהו
 לעשות אלילים אלמים פשר הדבר על כול
 פסלי הגוים אשר יצרום לעובדם ולשתחות
 להמה והמה לוא יצילום ביום המשפט הוי
 15 [ה] [ה]. י. הקיצה] [ן דומ.

(2:18)

(2:19)

Col. xiii

(2:20)

הס מלפניו בול הרץ פשרו על כול הגוים

אשר עבדו את האבן ואת העץ וביום

המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים

ואת הרשעים מן הארץ